

اِنْجَانِ اِلْمَعْنَانِ

مکاتیب تاریخی

یک جنگ بزرگ بین نظریر که تقریباً در حدود بانصد سال قبل نوشته شده و بنظم و لتر فارسی و عربی مشحور و سواد پنجاه شصت مکتوب از اعاظم نویسندهای باستان و ادبی نامدار ایران در آن ثبت و ضبط است از کتابخانه استاد فاضل آقای حاجی سید نصرالله برای استنساخ قسمت فارسی و طبع و نشر در مجله ارمغان باداره ارمغان واصل گردیده است

قارئین عظام ارمغان بدانند که این مکاتیب و آنچه از اینگونه کتب نقل میگردد همه تاریخی گرانبهای نایاب است و احدی را بدانها دسترس نیست

بس بر ماست که در برابر اینگونه تحقیق و هدایای ادبی از طرف خود و تمام مشترکین پاس و امتنان ای نهایت خوبی را در پیشگاه این دانشمند معظم که تنها اهتمام و نگاههای ایشان بقای چنین گنج های ادبی را باعث بوده و هست ارمغان فرستیم

در این شماره به مکتوب از مکاتیب که هر سه راجع خواهد شمس الدین صاحب دیوان است و شرح حال وی در ضمن مکتوب سعدی سابق باختصار نگاشته شده قناعت میروند

مکتوب اول

للمصاحب شمس الدین (۱)

در این فصل نو بهار که سیاح محمد قدم و صبا عیسی دم
گشته و دلهای پژ مرده را طراوت بی اندازه و جانهای مرده را
جیاتی تازه می بخشد و نداء (فانظروا الى آثار رحمة الله كيف يحيى
الارض بعد موتها) در میدهد . و درختها در مشاجره و نرگسها
در مظاهر و گلهای در تقبیل و عناق و نفشهای (فالتفت الساق، الساق).
وحوش با جنس خود در بهجهت سیران و طیور بالاف (۲) خود در
لذت طیران . و محب با محبوب هم نشین و عاشق با معشوق هم بالین
آرزو میکندم با تو دمی در بستان
یا بهن گوش که باشد که تو خود بستانی

یا رب این آرزوی من چه خوش است تو به این آرزو مرا بر سار
هر چند تبریز شهری است که رسوم و قواعد آن چون اوضاع
فلکی از تعریض علیب و نقصان مصونست . حدائق و ارباع (۳) آن
چون طرایق چرخ از تصرف حدثان مأمون - در هر گنجی گنجی
و بر هر غرفه طرفه - و در هر بستانی از بستانی او از خلد نموداری
و هر طرفی از میادین او افق فردوس یادگاری - (همه گلزارهای او
گلزار) و چهار فصل او بهار . (کانها جنة تجری من تحتها الانهار)
اما در غیبت آن خداوند نزدیک داعی هر گلشنی گلخنی و هر بستانی
زندانی و هر مرحله مزبله ایست -

(۱) از سیک عبارت معلوم میشود که این مکتوب را بابا قاخان
پادشاه بزرگ مغول هنگام دوری وی از تبریز نگاشته است .

(۲) الاف بروزن شداد جمع الف است بر وزن ثقل یعنی هم نشینان

(۳) ارباع بروزن اشجار جمع ربع بفتح راء بمعنى خانه است

گر بی تو بود جنت بر گنگره انشینم
ور با تو بود دوزخ در سلسله آویز
این دعا از سر ذوق و شوق است . امید است که بروفق خواطر
عقول باجابت فرماید و تشنگان فراقرا سیراب وصال گرداند و الله ولی الاجابه

مکتوب دوم

و من انشائه (۱)

چندانکه طرف طرق محبت و سیل مودت بیشتر میپردازیم
در پیش (۲) نیش عقارب او بیش میافندرس بس چاره من بیچاره جز آنکه
برخیزم و در جهان نهم سر بنشینم و خون خورم بساغر
نیست . سبحان الله در اوان مصاحبت و زمان ممالحت از
افعال و اقوال این بندۀ استدلال قتموده و بدلایل و برآهین اورا
حقق نشد که مرد هر کار معین و کار هر مرد معین قبای تخلیط
و تضریب و پیراهن افک و تکذیب بر قد اقران و امثال ما
ندوخته اند ؟

پژوهشگاه علوم اسلامی و مطالعات فرهنگی

علم الله که هر گز در باب خدمت علیهم مقصود قدمی نامستقیم
بر تنهاده و دمی نا معتدل نزده و در تحری مراضی قدر
الوسع و الطقه میجد و مجتهد بوده و در نقیه جوهر و
عرض از شوابی علت و غرض باقصی الغایه کوشیده و بر یاد

(۱) گمان میرود این مکتوب را هم با باقا خان در زمانیکه به سعایت دشمنان
بدو بی مبلگ شده است نگاشته باشد .

(۲) بیش بر وزن نیش گیاهی است که در سمیع و کشنیدگی معروف است و
با جدران در یکجا میروید

معاودت ایام وصال شراب های تمنی نوشیده . و بر آتش و نیران
فراق جوشیده . و آیه ۱ یا ایه‌الذین آمنوا او فوا بالعقود را نصب
العین داشته

الا لا اری عهدی دنا الدار او نات
بعنوه ما ڪرا لجديدان بالسا

و این مخصوص در امثال این ظنون و اشباہ این فنون (قی
الذیل و بری الشهادة و الغیب است) چون در این باب کلمات و
طامات متتجاوز شد اختصار و اختصار اولی و اجری شمرد
فما زمنی بما فی القلب و اف
ولا قلمی بما فی الصدر حاک

مکتوب سوم

و من افسائه (۱)

هر جا که هست در هر زی و لباس که با اینای روزگار موافق
مینماید گلی و جزوی از درون خاطر ملازم و معتکف آستانه صاحب
دولت است . باشد که از بحث عمیق نظر مبارکشان رشحه بر متعطشان
بادیه تحریر قایض شود

افبضوا علينا من الماء فيضا فتحن عطاش و انتم ورود
توقع بجناب مقدس مولانا ولی الله چنانست به در وقت (الى
مع الله وقت لا يسعني ملك مقرب ولا نبی مرسل) این ضعیف مذنب
را از خاطر فرو نگذارد ، و باوامر و نواهی اشارت عالی دریغ

(۱) این مکتوب را یکی از بزرگان عرفان و شعرای عصر خود باید نگاشته باشد و
احتمال قوی آنست که حضرت شیخ سعدی طرف مکاتبه باشد

نفر ماید . تا کم ر اقیاد بر میان جان سنه دارد میامن روزگار همایون
بر جمود شامل باد .

شاهزاده جلال الملک

چنانکه نگارش های چندین ساله ارمغان کو اهست نگارنده ارمغان
با اینکه این ادیب بزرگ ندیده فقط از دیدن آثار و اشعار گرانبهای
وی بی نهایت بزیارت گمراه مشتاق بود تا در این اوقات
بدین آرزو نایل شده و تقریباً بیست روز قبل اس از ورود ایشان
بطهران از زیارت جمال میمونش بهره مند گردید .

شاهزاده جلال الملک مردی است معتمد قامت و گندم گون با
بیشانی گشوده و سیما فرح بخش و تقریباً پنجاه سال و اندی از عمر
شریفیش بیش نگذشته است .

آثار فکر و دانش و هوش و ذکاآوت از قیافه جذاب وی
لایح و آشکار است . هر چند سخن کم میگوید و ملاجم بادای کلمات
می پردازد ولی گفته های او از انظم و نثر مصدق شعر حکیم نظامی
است که می فرماید

کم گوی و گزیده گوی چون در کاخ علوم انسانی و مطالعات اسلامی آن از اندک تو جهان شود پر
لاف از سخن چودر توان زد آن خشت بود که پر توان زد
بس از ورود شاهزاده بطهران تمام ادب و اهل فضل نایک وجود و
شف و اشتیاق مفرط که در ایران شاید ساقه ندارد بزیارت وی
شناخته و از خدمات بزرگ ادبی او همواره قدر شناسی گرده و میکنند
از طرف مدرسه مخدرات اسلامی یعنی میحصلات آن مدرسه
بطیوط مدیره محترمه آن « خانم درة المعالى » بنت مرحوم شخص
المعالى که یکی از پیش قدمان تأسیس مدرسه نسوان و خدمت به
عالی تعلیم و تربیت مخدرات است یک جعبه سیگار تقره مینائی و طلا
کوب بضمیمه یک لایحه مفصله مشتمل بر قدرشناسی و بروزاحساسات